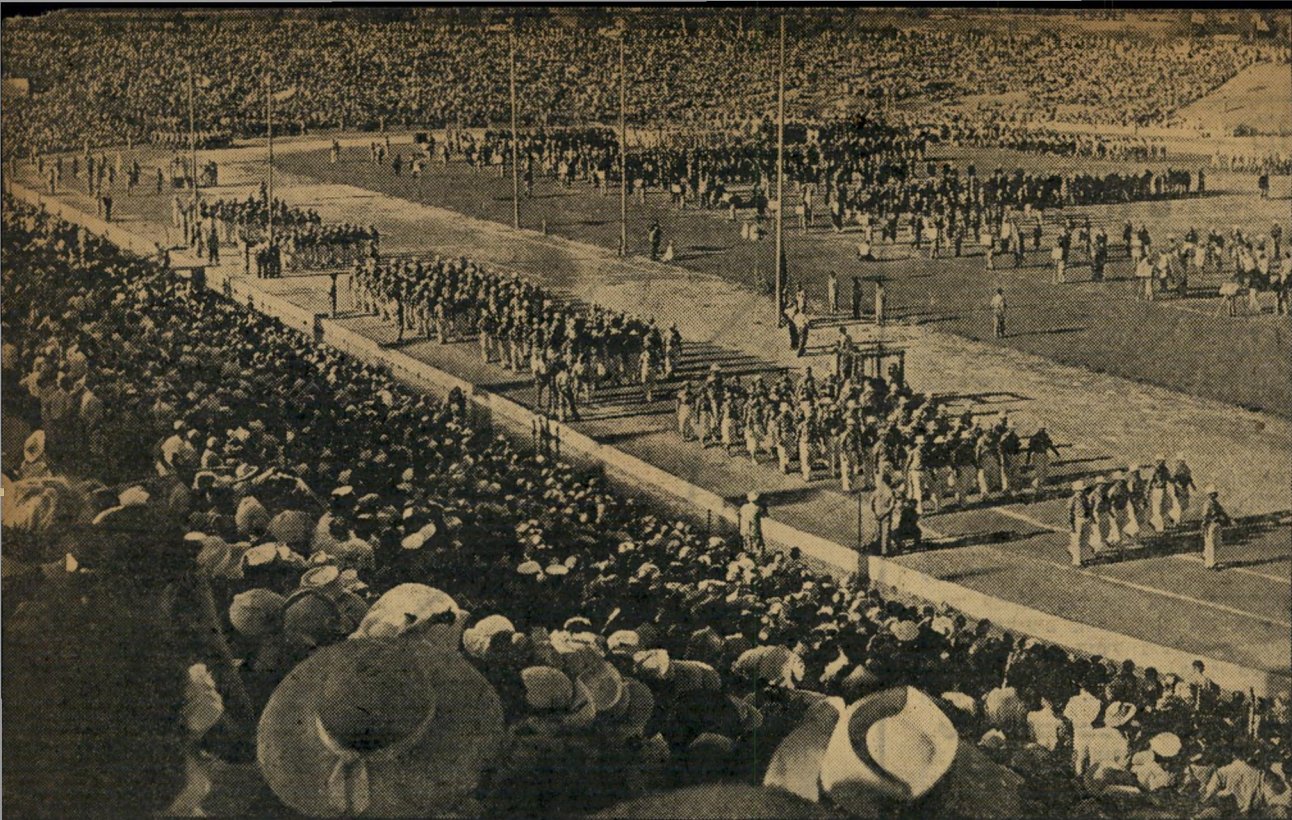

התעלף, הקהל הריע

ה-5

גרם לשריפת מבנההיעץ הגדול וסביבתו. אולם למרות הכל היה המעמד רבירושם, הרטיט משהו גם בלב האדישים ביותר. האורחים לא היו המונים; רובם לא היו גם כוכבים. היו שם תלמידי-ישיבה, בנים למשפחות עשירות משוייך שהודעו כעשר ביקשו מהם לחתום אוטוגראפים ב"שבת. היו יאנקים גבהירקמה ושחצנים. היו שם נערים רכים, בנים למשפחות מיליונרים מדרום-אמריקה וסטודנטים פאריסיים הס" ריכל. זה בצד זה צעדו נערות יפהפיות ויהודים מבוגרים, טבועים בחותם הגלות. בצעידה צבאית קצובה צעדה המשלחת הבריטית; בניפנופי כובעים וצ'לות-שמחה צעדו ההולנדים; בהפרחת נשיקות וקריצות עיניים הופיעו אנשי המשלחת הצרפתית. מה שאיחד אותם לא היה עצם היותם ספורי טאים. היה במיפגש משלחות העמים הזה משהו עמוק הרבה יותר — השכה המשרי תפת בין הנערה השחומה מהודו והמתאבק עגול-הגוף מדניה, ההרגשה של היפהפיה

מצעד המשלחות. מראה כללי של האיצטדיון ברמת-גן, בעת צעידת המשלחות לפני תא נשיא המדינה. בתמונה נראית משלחת

מקיפסאון והצעיר מברזיל, שהם בנים לעם אחד, שותפים למפעל אחד.

כשהחלו, יום אחרי פתיחת המכביה, הת' חרויות הספורטאיות בהשתתפותם של מאות ספורטאים מ-21 מדינות, שהפגינו את הי' שגיה של יהדות השרירים, שוב לא היה ספק כי הליקויים והמכשולים בביצוע הי' מכביה לא היו אלא פרטים חסרי-ערך ב" מפעל לאומי-עממי יחיד במינו.

פורטאים - חמש ארצות, שלוש יבשות, יבני עק אחד

מצלמות היאנקים. ענקי המשלחת הי' אמריקאית למכביה מודגשים את מוצאם, מ' צלמים את שאר המשלחות, בעמדן במיסדר. הענק הוא הכדורסלן סיד לוי (2.08 מטר).

איבון קיי, בריטניה

„זה שאתם רואים אותי תחת הדגל בכפר המכביה, עוד לא אומר שאני גרה כאן. אני גרה אצל משפחה בשם וויט ברמת-חג, אנשים מקסימים מאוד ונחמדים, שקיבלו על עצמם לארח אותי בביתם בימי המכביה. כאן בכפר-המכביה זה לא מקום מתאים לבחורות; החום והזבובים האלה...“

„זאת לא הפעם הראשונה שאני אצלכם. הייתי כאן לפני ארבע שנים, במכביה הרבי' עית, והשגתי מקום ראשון בזריקת כידון לנשים (41 מטר). הפעם אני אזרוק גם דיסקוס ואשתתף בהדיפת כדור-ברזל.“

„אני מלונדון, עוסקת בגראפיקה שימושית ובמיוחד בציור שלטים. אבי הוא פרווה, יליד אנגליה גם הוא. יש לי עוד אחות בת 14 ואני מקוה שהיא תהיה כאן במכביה הבאה. אני חברה במועדון אתלטיים בלונדון ומתאמנת חמש פעמים בשבוע. לא קרה עוד שהחטתי אימון אחד. הפעם ארעו לי כמה תקלות. המזונות עם החפצים שלי עדיין לא הגיעו ארצה, ואני לובשת דברים שאני שואלת. חוץ מזה החבר שלי, שהוא שחקן כדור-מים, היה צריך לבוא אבל ברגע האחרון ביטלו את נסיעתו. אין דבר! אני מספיק עצמאית להסתדר גם בלעדיי.“

יליאן מזור, מקסיקו

„ראיתם אותי בסח במשלחת המקסיקאית הקטנה. אני הייתי נושאת הדגל המקסיקאי. זה לא היה כל כך קשה ואני חושבת שזה כבוד גדול. אני מהעיר מקסיקו; שם גם נולדתי לפני 16 שנה.“

„במקסיקו יש 25 אלף יהודים ויש לנו שם מרכז ספורט מיוחד ליהודים, שהוא אחד ממרכזי הספורט היפים ביותר בדרום-אמריקה. יש שם בריכת-סחיה ענקית, וכל מתקני הספורט חזוישים ביותר. כמעט כל היהודים הצעירים עוסקים בספורט; יש להם זמן וכל האפשרויות.“

„אני משחקת טניס. מרכז הספורט היהודי הוא שממן את הנסיעה שלי לארץ. זאת הפעם הראשונה שאני יוצאת מחוץ למק' סיקו, ואני קצת נרגשת. יש לי כל כך הר' בה חוויות. שאני לא יודעת מה עושה עלי רושם ביותר.“

„ובכן, אתם רוצים לדעת מה עשה עלי הרושם הגדול ביותר בישראל? היו אליה הקבצנים שפגשתי ברחובות תל-אביב ו' חיפה. ראיתי קבצנים בימי חיי, אבל אף פעם עוד לא ראיתי קבצנים יהודים. זה נורא משונה לראות ולהרגיש שכל אחד יהודי כאן. זאת הרגשה נפלאה.“

ברברה לאפן, קנדה

„אסור לי להגיד לכם שוט דבר בלי רשות הפטרונית שלי. אנחנו שתי בנות במשלחת. השלישית, הנייגית, שנמרת עלינו. אני בת 17. השנה גמרתי את לימודי בבית-ספר גבוה, ואני הולכת להיות אחות. אבי הוא רופא-שיניים במונטריאל. אני שחיי' נית, ואומרים שיש לי סיכויים. אבל לא כולם מתכוונים לסיכויים בשחיה זוקא.“

„הספקתי כבר להתרחץ בים התיכון, בידון ובים כינרת. השחיה בים התיכון היתה החוויה הגדולה ביותר; אף פעם עוד לא שחיתי בים מלוחים. חוץ מזה אני עוסקת מאוד עם הבחורים; לפעמים אני גם ישנה.“

„העסק הזה עם המכביה משעשע מאוד; פשוט נעים להכיר אנשים מכל העולם, ועוד כולם יהודים. היו לנו כמה פגישות מענינות בארץ. ביקרנו בשוק הערבי בנצרת. ראיתי דברים כאלה בסרטים, לא האמנתי בקיומם. אולם מה שהקסים אותי במיוחד היה חייל אחד שפגשנו בחיפה. הזמנתי אותו לבוא לקנדה והוא נעלב נורא. הוא אמר שלעולם לא יעזוב את המדינה. אמרתי לו שיבוא רק לחודש והוא ענה: „מי יודע, אולי זוקא בחודש הזה תפרוץ מלחמה ויצטרכו אותי.“ הוא היה רק בן 20.“